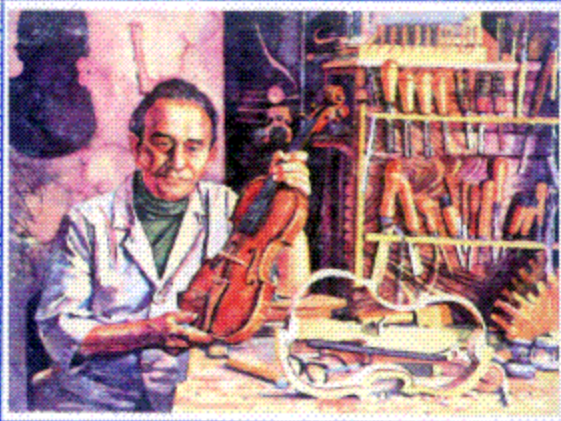

مقام فرد مسیحی

نوشتۀ: جمعی از معلمان کتاب مقدس
ترجمۀ: میشل آتامالیان

مقام فرد مسیحی

اکنون که مسیحی هستیم، رابطه‌ام با خدا چگونه است؟ این رابطه جدید، چقدر قوی می‌باشد؟ آیا به اندازه احساساتم که مرتب تغییر می‌کنند، سست و لرزان است؟ روزی که مسیح را به عنوان خداوند و نجات دهنده خود پذیرفتم، واقعاً چه اتفاقی افتاد؟

جواب این سؤالات را می‌توان از طریق مطالعه موضوعی یافت که غالباً از آن به عنوان حقیقت مربوط به مقام فرد مسیحی (Positional truth) یاد می‌شود. همکاران ما تلاش کرده‌اند تا در این کتابچه نشان دهند که مقام ما در مسیح رابطه تنگاتنگی دارد با آنچه خدا اکنون درباره ما فکر می‌کند.

مارتین ر. دو هان

مقام فرد مسیحی

نویسنده: جمعی از معلمان کتاب مقدس
مترجم: میشل آقامالین
کلیسای انجیلی آشوری تهران
دی ۱۳۷۷
فروردین ۱۳۸۰
تکثیر محدود - مخصوص مسیحیان

من واقعاً چه کسی هستیم؟

گفته شده که هر یک از ما حداقل چهار شخص متفاوت است: (۱) ما شخصی هستیم که فکر می‌کنیم هستیم. (۲) شخصی هستیم که دیگران فکر می‌کنند. (۳) شخصی هستیم که فکر می‌کنیم از نظر دیگران هستیم. (۴) آن شخصی هستیم که واقعاً هستیم. ولی واقعاً چه کسی هستیم؟ آیا راهی بهتر از این برای جواب دادن به این سؤال وجود دارد که بگوییم ما کسی هستیم که خدا می‌گوید؟ موفقیت‌های ما، موفقیت‌هایی هستند که او می‌گوید. ضعف‌های ما، ضعف‌هایی هستند که او می‌گوید. محدودیت‌های ما، محدودیت‌هایی هستند که او می‌گوید. نیروی بالقوه ما، نیرویی است که او می‌گوید.

ما کس هستیم که خدا می‌گوید

شاید بگویید: بسیار خوب؛ اما مفهوم این امر چیست؟ بطور بدنام خدا درباره من چگونه فکر می‌کند؟ مثلاً من مرتب می‌شنوم که خدا مرا دوست دارد، ولی احساسات مبهمی در مورد آن دارم. تپ قلبم به من می‌گوید که حتماً خدا به خاطر افکارم، احساساتم و کارهایی که انجام می‌دهم از من نفرت دارد. گاهی وقتی که کارها خوب پیش می‌رود، مطمئن هستم که خدا به روی من لبخند می‌زند. ولی زمانی که اخبار بدی می‌شنوم و اوضاع بد می‌شود، اینطور برداشت می‌کنم که خدا واقعاً از من ناامید یا ناراحت شده است. وقتی که خوب هستم، می‌دانم مرا قبول می‌کند. اما وقتی کار واقعاً

فهرست	صفحه
من واقعاً چه کسی هستم؟	۳
خدا قبلاً درباره من چه فکری داشت؟	۵
خدا اکنون درباره من چه فکری دارد؟	۶
عامل موجود در رساله به افسسیان خدا مرا اینطور می‌بیند که:	۱۰
۱- در مسیح انتخاب شده هستم	۱۱
۲- در مسیح نجات یافته هستم	۱۶
۳- در مسیح فرزند خوانده هستم	۲۱
۴- در مسیح حرمت یافته هستم	۲۵
به شایستگی مقام خود در مسیح زحکی کنید	۳۲
تصاویری از مقام ما در مسیح مسیح در ما	۳۵
درباره خدا چطور فکر می‌کنید؟	۳۹
زحکی‌های تغییر یافته	۴۳

بدی انجام می‌دهم دیگر در این مورد چندان مطمئن نیست
در این فکرم که وقتی خدا به من نگاه می‌کند چه می‌بیند؟

خدا قبلاً درباره من چه فکری داشت؟

قبل از اینکه مسیح را قبول کنیم، دید خدا در مورد ما با
دید کنونی او کاملاً فرق داشت. آن زمان ما را اینطور
می‌دید:

- محکوم (یوحنا ۳: ۱۸).
 - گمشده (متی ۱۸: ۱۱ و دوم قرنتیان ۴: ۳).
 - مجرم (رومیان ۲: ۱۸).
 - از نظر روحانی مُرده (رومیان ۲: ۵-۱۰).
 - بیگانه با او (افسیسیان ۴: ۱۸).
 - دشمن او (رومیان ۵: ۱۰ و کولسیان ۱: ۲۱).
 - فرزندان غضب (افسیسیان ۲: ۳).
- خدا ما را محکوم می‌دید، زیرا مطابق نوری که به ما داده
بود زندگی نمی‌کردیم. ما را گمشده می‌دید، زیرا بدون هدف
در راههای گناه آلود خود سرگردان بودیم. ما را مجرم می‌دید،
زیرا مرتباً قوانین او را نقض می‌کردیم. خدا ما را از نظر
روحانی مُرده می‌دید، زیرا خودمان را از او که منشأ کل
حیات است، جدا کرده بودیم. ما را بیگانه، دشمن خود و
فرزندان غضب می‌دید، زیرا مرتباً شرارت را به عوض نیکی
انتخاب می‌کردیم.
- به این ترتیب خدا دید که به آموزش احتیاج داریم. دید
که احتیاج داریم پیدا بشویم. دید که لازم داریم تا شخصی به
جای ما، نگاه ما را از ما دور بسازد. خدا دید که به تولد تازه
نیاز داریم تا امکان اصلاح رابطه ما با او ایجاد شود. دید که
به مصالحه احتیاج داریم، یعنی برداشته شدن دشمنی بین ما و
او.

۵

۴

خدا اکنون درباره من چه فکری دارد.

خدا هر مسیحی را «در مسیح» می‌بیند. در سه فصل اول
رساله به افسسیان، پولس به ما می‌فرماید که در مسیح چنین
هستیم:

- ۱- مبارک شده به هر برکت روحانی (۳: ۱).
- ۲- برگزیده شده قبل از آغاز زمان (۴: ۱).
- ۳- مورد محبت قرار گرفته شده (۲: ۱).
- ۴- از پیش تعیین شده (۱: ۵ و ۱: ۱).
- ۵- پسر خوانده (۵: ۱).
- ۶- پذیرفته شده (۶: ۱).
- ۷- قدیه کرده شده (۷: ۱).
- ۸- بخشوده شده (۷: ۱).
- ۹- کسانی که حکمت و لطافت به آنها داده شده است (۸: ۱).
- ۱۰- کسانی که بزرگواران خدا به آنها نشان داده شده است (۱: ۹-۱۰).
- ۱۱- کسانی که به آنها ارث بطور قطع تعلق می‌یابد (۱: ۱۱ و ۱: ۱۴).
- ۱۲- کسانی که باعث می‌شوند «جلال او ستوده شود» (۱: ۱۲).
- ۱۳- کسانی که روح القدس از آنها حفاظت می‌نماید (۱: ۱۳).
- ۱۴- دریاقت کنندگان قدرت خدا (۱: ۱۹).
- ۱۵- کسانی که به همراه مسیح زنده شده‌اند (۵: ۲).
- ۱۶- کسانی که بر خیزاننده شده و در جایهای آسمانی

۶

- ۱۷- دریاقت کنندگان فیض و لطف خدا (۷: ۲).
 - ۱۸- صنعت عالی خدا (۱: ۲).
 - ۱۹- کسانی که خلق شده‌اند تا اعمال نیکو انجام بدهند (۱: ۲).
 - ۲۰- کسانی که به نزد خدا آورده شده‌اند (۱: ۲).
 - ۲۱- متعهد شده در یک بدن (۱: ۲-۱۶ و ۳: ۶).
 - ۲۲- هموطن سایر مسیحیان (۱: ۲).
 - ۲۳- اعضای خانواده خدا.
 - ۲۴- ساخته شده برای سکونت روح (۲: ۲-۲۲).
 - ۲۵- سهم در وعده الهی (۳: ۶).
 - ۲۶- کسانی که به آنها جرات و اطمینان برای رسیدن به خدا داده شده است (۲: ۳).
- سایر قسمت‌های عهد جدید این تصویر را که ما در مسیح
به کسی هستیم، تکمیل می‌نمایند:
- ۲۷- فرزندان خدا هستیم (یوحنا ۱: ۱۲ و اول یوحنا ۳: ۱-۷).
 - ۲۸- عادل شمرده شده هستیم (رومیان ۴: ۲۴ و ۵: ۱ و ۸: ۳۰).
 - ۲۹- برای خدا زنده و برای گناه مرده هستیم (رومیان ۶: ۱۱).
 - ۳۰- دریاقت کنندگان حیات ابدی هستیم (رومیان ۶: ۲۳).
 - ۳۱- دیگر زیر قصاص نیستیم (رومیان ۸: ۱).
 - ۳۲- از قبل معین شده هستیم (رومیان ۸: ۲۹).
 - ۳۳- خوانده شده هستیم (رومیان ۸: ۳۰).

۵

هستم مورد بحث قرار بدهیم، اما این بحث در این کتابچه نمی‌گنجد. در عوض نگاه دقیقی به جوابی می‌اندازیم که پولس در فصل اول رساله به افسسیان به سؤال «خدا اکنون درباره‌ی من چه فکری دارد؟» می‌دهد.

- ۳۴ - جلال یافته هستیم (رومیان ۸: ۳۰).
- ۳۵ - تقدیس شده هستیم (اول قرنتیان ۱: ۳۰).
- ۳۶ - خلقت جدید هستیم (دوم قرنتیان ۵: ۱۷).
- ۳۷ - با خدا مصالحه کرده‌ایم (دوم قرنتیان ۵: ۱۹).
- ۳۸ - عادل هستیم (دوم قرنتیان ۵: ۲۱).
- ۳۹ - شهروند آسمان هستیم (فیلیپیان ۴: ۲۰).
- ۴۰ - از قدرت شیطان نجات یافته‌ایم (کولسیان ۱: ۱۳).
- ۴۱ - در ملکوت خدا قرار داده شده‌ایم (کولسیان ۱: ۱۳).
- ۴۲ - تکمیل شده‌ایم (کولسیان ۲: ۱۰).
- ۴۳ - کامل هستیم (عبرانیان ۱۰: ۱۴).
- ۴۴ - کهنات مقدس و ملوکانه هستیم (اول پطرس ۲: ۵ و ۹).
- ۴۵ - قبیله برگزیده هستیم (اول پطرس ۲: ۹).
- ۴۶ - امت مقدس هستیم (اول پطرس ۲: ۹).
- ۴۷ - قومی هستیم که ملک خاص خداست (اول پطرس ۲: ۹).

چه فهرست پُرشکوهی! این فهرست را مقایسه کنید با دیدی که خدا قبل از اینکه مسیح را به عنوان خداوند و نجات دهنده خود بپذیریم، در مورد ما داشت. قوم مستازی هستیم. اینطور نیست؟ علت این امر این نیست که ما استحقاق چنین امتیازاتی را داریم، بلکه علت آن مقامی است که در مسیح یافته‌ایم.

خیلی جالب خواهد بود که همه عناوین موجود در این فهرست را که مربوط هستند به اینکه در مسیح چه کسی

عامل موجود در رساله به افسسیان

از آنجا که در رساله به افسسیان اصطلاح در مسیح یا معادل‌های آن را بیش از هر کتاب دیگری مورد استفاده قرار می‌دهد (۳۵ مرتبه)، ما این اصطلاح را اساس مطالعه خود قرار می‌دهیم. از باب اول اینطور می‌فهمیم که وقتی خدا به ما نگاه می‌کند، فقط ما را نمی‌بیند. او ملاحظه می‌کند که طوری با مسیح متحد شده‌ایم که ممکن نیست از او جدا بشویم. به عبارت دقیق‌تر می‌بیند که:

- ۱ - در مسیح انتخاب شده هستیم (آیه ۴).
 - ۲ - در مسیح نجات یافته هستیم (آیه ۷).
 - ۳ - در مسیح فرزندخوانده هستیم (آیه ۵).
 - ۴ - در مسیح حرمت یافته هستیم (آیات ۷-۱۴).
- وقتی این حقایق را مطالعه کنیم، هم تشویق می‌شویم و هم اینکه به فعالیت دعوت می‌شویم. خیلی تشویق می‌شویم وقتی بفهمیم مقام ما در مسیح چقدر عالیتست. ولی این آگاهی باید باعث شود که طرز برخورد و رفتار مناسبی در قبال آن از خود نشان بدهیم. اصل کلی عبارتست از اینکه: امتیاز همیشه مسئولیت ایجاد می‌کند.

۱ - خدا در مسیح سرا انتخاب شده می‌بیند (۴:۱).

اولین جواب به سؤال ما در مورد اینکه «خدا اکنون درباره‌ی من چه فکری دارد؟» این است که او را به عنوان شخصی می‌بیند که انتخاب شده است.

این جواب، ما را به ایام ازلی یعنی زمانی که حتی خدا دنیا را خلق نکرده بود، عقب می‌برد. قبل از آنکه زمانی که ما می‌شناسیم آغاز شود، خدا ما را برای نجات انتخاب فرمود. و واقعاً هر مسیحی یک فرد برگزیده است، اما ما از روی مایستگی‌های خود انتخاب نشده‌ایم. ما در مسیح انتخاب شده‌ایم:

«مبارک باد خدا و پدر خداوند ما عیسی مسیح، که ما را مبارک ساخت به هر برکت روحانی در جاهای آسمانی در مسیح، چنانکه ما را پیش از بنیاد عالم در او برگزیده» (افسیان ۱: ۴-۳).

این آیات ما را به طرف حقیقت حیرت‌انگیز و در عین حال اسرارآمیز برگزیدگی هدایت می‌کنند. کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که نجات به وسیله‌ی خدا آغاز شد؛ نه ما (رومیان ۲: ۳۳؛ اول تسالونیکیان ۴: ۱ و اول پطرس ۲: ۱). بطوری که در اینجا یعنی افسسیان ۱: ۴ ذکر شده است، نجات در ایام ازلی به وسیله‌ی خدا وقتی که ما را برگزید، آغاز شد. عیسی

فرمود: «شما مرا برنگزیدید، بلکه من شما را برگزیدم» (یوحنا ۱۵: ۱۶).

این تعلیم که خدا عده‌ای را برای نجات برگزیده، بسیاری را متحیر کرده است. این افراد گفته‌اند: «این کار، منصفانه نیست!» و «باعث سلب آزادی بشر می‌شود!» پولس در پاسخ به این ایراد که برگزیدگی عادلانه نیست، در (رومان ۹: ۱۴-۱۶) می‌فرماید:

پس چه بگوئیم؟ بگوئیم که خدا بی‌انصاف است؟ هرگز! زیرا خدا به موسی می‌فرماید: «به هر که بخواهم رحم کنم، رحم خواهم کرد و به هر که بخواهم دلسوزی نمایم، دلسوزی خواهم نمود.» بنابراین به خواسته‌ها و کوشش‌های انسان بستگی ندارد بلکه بسته به خدایی است که رحمت می‌نماید.»

(ترجمه جدید)

اما آیا این ممکن نیست که خدا صرفاً کسانی را انتخاب کند که می‌داند او را انتخاب خواهند کرد؟ خیر، پولس اینطور فکر نمی‌کند. ملاحظه فرمایید که در رومیان ۹: ۱۱-۱۳ چه می‌فرماید. وقتی درباره انتخاب یعقوب توسط خدا به عوض انتخاب برادر دوقلوی بزرگترش عیسو سخن می‌گوید، می‌فرماید:

«و قبل از تولد بچه‌های توآمان او و پیش از اینکه این دو نفر عملی نیک یا بد انجام دهند، به رفقه (ریکا) گفته شد: «برادر بزرگ، خادم برادر کوچک خواهد بود.» تا اینکه مقصود خدا در انتخاب یکی از این دو نفر ثابت بماند و این انتخاب، مشروط به دعوت او باشد، نه به اعمال انسان. چنانکه کتاب مقدس

می‌فرماید: «یعقوب را دوست داشتیم اما از عیسو منتفر بودم.» (ترجمه جدید) پولس می‌فرماید که خدا آزادانه و با قدرت مطلق یعقوب را به جای عیسو انتخاب نمود و این انتخاب هیچ ربطی به تصمیمی که آنها می‌گرفتند نداشت.

حتی با اینکه خدا ما را انتخاب کرده است، مسئول هستیم که او را انتخاب نماییم.

کتاب مقدس همچنین تعلیم می‌دهد که حتی با آنکه خدا ما را انتخاب فرموده است، ما مسئول هستیم که خدا را انتخاب نماییم. سخنان عیسی در یوحنا باب ۶، دو جنبه این حقیقت را نشان می‌دهند. در آیه ۴۴ می‌فرماید: «کسی نمی‌تواند نزد من آید مگر آنکه پدری که مرا فرستاد، او را جذب کند.» ولی در عین حال می‌فرماید: «او اراده فرستنده من این است که هر که پسر را دید و بدو ایمان آورد، حیات جاودانی داشته باشد» (آیه ۴۰). خدا اختیار مطلق دارد که هر کسی را که می‌خواهد انتخاب فرماید، ولی هر کسی شخصاً مسئول است که او را انتخاب کند.

پولس رسول برای این آموزه برگزیدگی را معرفی نکرد که جزو بحث و نظریه پردازی به وجود آید. اینکار را کرد تا به ما اطمینان بخشد که نجات ما بر روی اساس پستی‌نات اعمال ضعیف و گاهی وقتها ایمان متزلزل ما استوار نخواهد ماند؛ بلکه اساسی که بر روی آن استوار است در خداست. نجات ما تماماً بر اساس نقشه او قرار دارد که به قبل از آفرینش جهان بازمی‌گردد. این نجات به سوی آینده و ابدیت

پیش می‌رود؛ به طرف زمانی که در مسیح، مانند مقام خود، کاملاً مقدس و بی‌عیب شویم.

خدا ما را در مسیح، هم برای این برگزید که در حال حاضر نجات پیدا کنیم و هم اینکه در آینده تکمیل شویم. لازم نیست در طول زندگی خود از این بترسیم که می‌آید زمانی پیش آید که ضعیف شویم و به این ترتیب نجات خود را از دست بدهیم. نجات ما روی ایمان متزلزل ما استوار نیست، بلکه محکم و استوار بر روی خدا، نقشه او و کار وی قرار دارد.

جواب ما

دانستن اینکه خدا ما را در مسیح برگزیده، باید در زمانی که شک داریم خدا ما را دوست دارد، به ما مجدداً اطمینان بخشد که او ما را محبت می‌نماید.

دانستن اینکه خدا ما را در مسیح برگزیده، باید باعث شود که زندگی ما پُر از شکرگزاری و وقف مشتاقانه جهت خدمت به او گردد.

دانستن اینکه خدا ما را در مسیح برگزیده تا «مقدس و بی‌عیب شویم» باید موجب شود که این موضوع را هدف خود قرار بدهیم و مطابق آن زندگی کنیم.

جواب خدا

وقتی طرز برخوردها و اعمال ما نشان بدهند که ما خود را به عنوان کسانی می‌بینیم که در مسیح برگزیده شده‌اند، مطمئناً خدا خشنود می‌شود. از طرف دیگر، حتماً ناراحت می‌شود وقتی ببیند ما دیدگاه او را در مورد خود نمی‌پذیریم و ناسپاس هستیم و علاوه خیلی کم به این فکر هستیم که طوری زندگی کنیم که مناسب مقام عالی و ممتاز ما به عنوان

برگزیدگان او باشد. مقام ما در مسیح محفوظ است. گرچه ممکن است از شادی و سروری که حاصل آگاهی از این مقام است محروم شویم، ضعف‌های ما نمی‌تواند مقام ما را به عنوان برگزیدگان تغییر بدهد.

۲- خدا در مسیح

صورت‌نجات یافته

می‌بیند (۷:۱).

وقتی پاسخ خود را به سؤال «خدا درباره من چه فکری دارد؟» دنبال می‌کنیم و از رساله به افسسیان به عنوان

مرجع اصلی خود استفاده می‌نماییم، این حقیقت را می‌فهمیم که نه فقط خدا ما را انتخاب کرده بلکه همچنین ما را نجات داده است. این نجات را پولس در افسسیان ۷:۱ معرفی می‌کند: «در وی [در مسیح] به سبب خون او فدییه یعنی آموزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم».

نجات ما در مسیح به وسیله دو کلمه مهم ذکر شده است: فدییه و آموزش. در مسیح ما باز خرید شده‌ایم (فدییه) و در مسیح آموزش یافته‌ایم.

ما باز خرید شده‌ایم. باز خرید کلمه متداولی نیست ولی فهمیدن آن مشکل نمی‌باشد. در گذشته، باز خرید یک برده به این معنی بود که با پرداخت بهایی او را آزاد کنند. از آنجایی که برده جزو دارایی صاحب محسوب می‌گردید، نمی‌توانست جای خود را به عنوان برده ترک کند تا وقتی که شخصی بهای خرید او را به صاحبش می‌پرداخت.

خریدن آزادی برده، نجات یافتن روحانی ما از طریق خون عیسی مسیح را به تصویر می‌کشد. ما از مجرم بودن به خاطر ارتکاب گناه و قدرت گناه آزاد شده‌ایم، زیرا مسیح

بهای این آزادی را پرداخته است. پولس می‌فرماید: «در وی به سبب خون او فدییه ... را یافته‌ایم» (افسسیان ۷:۱). خداوند ما عیسی مسیح فرمود که آمده است تا «جان خود را در راه بسیاری فدا سازد» (متی ۲۸:۲۰).

فدییه مورد نظر برای نجات ما، مرگ مسیح بود. راه دیگر برای بیان این حقیقت این است که او این فدییه را «از طریق خون خود» داد. اصطلاح «از طریق خون خود» به کل کار مسیح به عنوان رهاننده ما اشاره دارد؛ یعنی مأموریت او به عنوان خدای مجسم شده، زندگی معصومانه او، رنج و زحمتی که به ناحق بر او روا داشته شد، مرگ او به نیابت ما و بالاخره قیام پُر جلال او.

مسیح این بهای نجات ما را به چه کسی پرداخت؟ برخی از آباء اولیه کلیسا می‌گفتند به شیطان پرداخت. ولی شیطان صاحب ما نیست بلکه خدا صاحب ماست! درست است که شیطان قدرت زیادی بر روی بشر دارد (اول یوحنا ۵:۱۹)، اما این خداست که صاحب همه چیز و همه کس است. بنابراین فدییه باید به او پرداخت می‌شد. خدا به عنوان قضاوت کننده مقدس، تمام کسانی را که خارج از مسیح هستند به دلیل نقض قوانین اخلاقی الهی مجرم و مستحق مجازات مرگ، یعنی جدایی ابدی از او، می‌داند.

خدا اگر اجازه دهد که کار خطا بدون مجازات بماند دیگر نمی‌تواند عادل باشد.

خدا اگر اجازه بدهد که کار خطا، بدون مجازات بماند

دیگر نمی‌تواند عادل باشد. فدییه‌ای باید داده می‌شد تا ذات الهی رضایت می‌یافت. این همان کاری بود که عیسی کرد. شخص دوم تثلیث ازلی و ابدی، مانند یکی از ما انسانها گردید و مجازاتی را که در خور ما بود، متحمل شد. به این ترتیب، این امکان برای خدا فراهم گردید که ما را از مجرم بودن به خاطر ارتکاب گناه و اسارت گناه آزاد بسازد؛ بدون اینکه در جریان این روند، به خصائل خویش لطمه‌ای وارد آید. پولس اظهار می‌دارد که خدا از طریق مرگ مسیح، گناهکاران را فدییه کرد تا در عین حال که آنها را آزاد می‌سازد، عزت و احترام خود را حفظ نماید (رومیان ۲:۱۳-۲۶).

در مسیح، ما که ایمان آورده‌ایم، آزاد شده‌ایم:

● ما از قید شریعت آزاد هستیم (غلاطیان ۳:۱۰ و ۱۳:۱۴-۱۵). احتیاج نداریم به اینکه خود را تحت قواعد و مقررات نظام شریعتی عهد عتیق قرار بدهیم و حتی به فکر حفظ نوعی شریعت باشیم و آن را برای نجات ضروری بدانیم.

● ما از مجرم بودن به دلیل ارتکاب گناه آزاد هستیم. چون مسیح برای ما فدییه داده است، از محکومیت آزاد شده و آمرزیده شده و در حضور خدا پذیرفته شده‌ایم. این است معنی عادل شمردگی (رومیان ۱:۵).

● ما از قدرت گناه آزاد هستیم. از اسارت گناه و شیطان آزاد شده‌ایم، بطوری که می‌توانیم پیروزمندانه زندگی کنیم. در تیتس ۲:۱۴ به ما گفته شده که عیسی مسیح «خود را در راه ما فدا ساخت تا ما را از هر

ناراستی برهاند و امتی برای خود ظاهر سازد که سبک خاصی او و غیور در اعمال نیکو باشند».

ما آمرزیده شده‌ایم. وقتی بهای نجات ما پرداخت گردید، خدا کاملاً ما را نجات بخشید. در افسسیان ۷:۱ می‌خوانیم: «در وی ... آموزش گناهان را به اندازه دولت فیض او یافته‌ایم». پس این است آموزش کامل! عجب مفهوم پُر عظمتی!

کلمه یونانی که در اینجا «آمزش» ترجمه شده به معنی «نجات یافتن»، «بخشوده شدن» و «لغو شدن» است. کل این نجات از جرم و بخشوده شدن قانون شکنی ما و لغو دین مان با این کلمات بیان شده است: «به اندازه دولت فیض او». این فیض، بی‌نهایت ارزشمند است.

امنیت ابدی ما تضمین شده زیرا خدا همه دین ما را لغو فرموده است. عیسی مسیح تمام جهان مربوط چه تمامی گناهان ما را پرداخت نمود.

پس، خلاصه کلام اینکه چون در مسیح هستیم آزادیم - یعنی از سزای گناهان خود، از تسلط طبیعت گناه آلودمان، از اسارت شیطان و از بردگی دنیا آزاد هستیم. ما بخشوده شده‌ایم و امنیت ابدی ما تضمین شده است، زیرا خدا همه دین ما را لغو فرموده است. عیسی مسیح تمام بهای مربوط به تمامی گناهان ما را پرداخت. چه آزادی‌ای! در مسیح چه ثروتی از آن ماست!

۳- خدا در مسیح

ما فرزند خواننده

می بینند (۱:۵).

خدا کسانی را که

پسرها او را قبول

کرده اند، به عنوان

وارثان کامل همه

ثروت های خود می بیند.

پولس اظهار می دارد

که خدا در مسیح هم ما را انتخاب فرمود و هم اینکه «ما را از قبل تعیین نمود تا او را پسر خوانده شویم، به وساطت عیسی مسیح» (افسیسیان ۱:۵). این فرزندخواندگی فراتر از این است که فقط عضوی از خانواده خدا باشیم. کلمه فرزندخواندگی به این معنی است که به شخص موقعیت یک فرد بالغ داده شود و تمام حقوق یک وارث به او تعلق گیرد. رومی ها و یونانی ها در این مورد نسبتاً تعصب داشتند که وارث حتماً باید از ذکور باشد. اگر فرزندی نداشتند، پسری را به فرزندی قبول می کردند که تقریباً بالغ بود و به او تمام حقوق یک وارث را می دادند. حتی در مواردی که یک خانواده چند پسر داشت، والدین در صورتی که می دانستند پسر بزرگتر نمی تواند سرپرست خوبی برای اموال خانواده باشد، پسر دوم یا سوم را «به عنوان فرزند پسر» تعیین می نمودند. در هر حال، مراسم فرزندخواندگی، به مرد جوان منتخب جایگاه یک فرد بالغ را می داد.

در کسب نجات، ما هم از طریق تولد و همان طریق فرزندخواندگی وارد خانواده الهی می شویم. خدا حیات تازه

جواب ها

با دانستن اینکه در مسیح از مجازات گناهان خود نجات یافته ایم، می توانیم مطمئن باشیم که هرگز محکوم نخواهیم شد.

با دانستن اینکه در مسیح از قدرت گناه نجات یافته ایم، می توانیم بر نظام گناه آلود جهانی که در آن زندگی می کنیم و بر اعمال گناه آلود ذات سقوط کرده خود و بر وسوسه های شیطان پیروز شویم.

با دانستن اینکه خدا ما را برای خود خریده، می فهمیم که کاری کرده است تا شکرگزار، تسلیم و برای خدمت آماده باشیم.

جواب خدایوند

خدا خوشحال می شود وقتی می بیند رفتار ما این دیدگاه او را در مورد ما منعکس می کند که از مجازات و قدرت گناه نجات یافته ایم. ولی وقتی که مانند بردگان دنیا، جسم و شیطان زندگی می کنیم ناراحت می شود. او ناراحت می شود وقتی بهایی را که برای نجات ما پرداخته است، ارج نمی گذاریم. خدا حتی ممکن است اجازه بدهد که زندگی ما فاقد قدرت و تحت تأثیر جرم مربوط به گناهان ما باشد. اما همیشه ارزش زیادی برای ما قائل خواهد بود، زیرا ما را کسانانی می داند که برای نجات آنها بهای سنگینی را پرداخته است. او ما را خواهد بخشید و پیروزی، آرامش و شادی را به ما باز خواهد گرداند.

۲۲:۸-۲۳ اینطور می خوانیم:

«زیرا می دانستیم که تمام خلقت تا الآن با هم در آه کشیدن و درد زه می باشند و نه این فقط بلکه ما نیز که نویر روح را یافته ایم در خود آه می کشیم، در انتظار پسر خواندگی یعنی خلاصی جسم خود.»

اکنون ما موقعیت یک فرد بالغ را داریم و بطور کامل ارث می بریم. ولی از همه ثروت هایی که ارث می بریم استفاده نکرده ایم. بعلاوه به فرزندی قبول شدن ما در خانواده خدا، فعلاً یک مسئله خصوصی است. دنیا نمی تواند ببیند که چقدر ثروتمند هستیم. یوحنا می فرماید:

«ملاحظه کنید چه نوع محبت پدر به ما داده است تا فرزندان خدا خوانده شویم؟ و چنین هستیم و از این جهت دنیا ما را نمی شناسد زیرا که او را شناخت. ای حبیبان، الآن فرزندان خدا هستیم و هنوز ظاهر نشده است آنچه خواهیم بود، لکن می دانیم که چون او ظاهر شود، مانند او خواهیم بود، زیرا او را چنانکه هست خواهیم دید. و هر کس که این امید را بر وی دارد، خود را پاک می سازد، چنانکه او پاک است» (اول یوحنا ۳:۱-۴).

در مسیح، به ما در خانواده خدا موقعیت یک فرد بالغ داده شده است. ما همراه عیسی مسیح وارثان آسمان هستیم یعنی هم ارث با کسی هستیم که عار ندارد از اینکه ما را برادران و خواهران خود بخواند (عبرانیان ۲:۱۰-۱۲). با اینکه دنیا نمی تواند ببیند که ما چقدر ثروتمند هستیم، ولی وقتی عیسی مسیح بازگردد و بدنهای قیام کرده به ما ببخشد، آنوقت این مسئله تغییر خواهد کرد!

را در ما قرار می دهد و ما را «شریک طبیعت الهی» (دوم پطرس ۱:۴) و «فرزندان کوچک» خانواده خود می سازد (اول یوحنا ۲:۱ و ۱۲ «ترجمه جدید»). در عین حال به ما موقعیت یک فرد بالغ به عنوان وارث داده می شود. وقتی تولد تازه می یابیم، نوزاد می شویم (اول پطرس ۲:۲ «ترجمه جدید») ولی به عنوان پسران و دخترانی که به فرزندی قبول شده اند، در عین حال، ورثه کامل به شمار می آیم. می توانیم ارث خود را بپذیریم! می توانیم از ثروت خود استفاده کنیم! می توانیم ارتباط مذکور در رومیان ۸:۱۴-۱۶ را تجربه نماییم:

«زیرا همه کسانی که از روح خدا هدایت می شوند، ایشان پسران خدا هستند. از آن رو که روح بندگی را نیافته اند تا باز ترسان شوید، بلکه روح پسر خواندگی را یافته اند که به آن «آبا» یعنی ای پدر گدا می کنیم. همان روح بر روح های ما شهادت می دهد که فرزندان خدا هستیم.»

ارث آیندگی مسیح کاملاً با کلیسا او ارتقا با دارد. ما «همارث یا مسیح» (رومیان ۸:۱۷) هستیم چه این معنی که او نمی تواند بدون ما ارث خود را جطبلد - وارث و جریبی -

این فرزندخواندگی که در مسیح صورت گرفته است و در آن همه فرزندان خدا از پیش تعیین شده اند، جنبه دیگری دارد که به آینده مربوط می شود. در این مورد در رومیان

جواب ما

- ❑ دانستن اینکه در مسیح ما عضو خانواده خدا هستیم باید باعث شود که طوری زندگی کنیم که در شأن ما، خانوادگی ما باشد و برای این منظور باید سهرابان صادق، پیرو راستی، وفادار و پاک باشیم.
- ❑ دانستن اینکه ما کاملاً هم‌ارث با مسیح هستیم باید حالت و رفتار ما را مملو از اطمینان، اعتماد و پیروزی سازد.
- ❑ دانستن اینکه همه ما که در مسیح هستیم عضو خانواده خدا می‌باشیم، باید موجب شود که با یکدیگر مثل برادر و خواهر رفتار کنیم.

جواب خدا

از آنجا که خدا ما را به عنوان افراد بالغ به فرزندی قبول کرده و به عنوان وارثان خود تعیین فرموده است، رضایت او در این حاصل می‌شود که ما همچون افرادی بالغ از نظر روحانی و پادشاهان آینده، آنطور که او ما را می‌بیند زندگی کنیم. با این حال، وقتی طرز رفتار ما در زندگی روحانی به کودکان و یا افراد بیچاره و بدبخت شباهت دارد، خدا ناراضی می‌شود. اگر نتوانیم خودمان را به عنوان اعضای خانواده خدا ببینیم، حضور نزدیک، پُر از محبت و پدرانۀ خدا را حس نخواهیم کرد. اما او همیشه مشتاق است که وقتی ضعف‌های خود را به او اعتراف می‌نماییم، این صمیمیت را مجدداً برقرار نماید.

۴ - خدا در مسیح

سرا حرمت یافته

می‌بینند (۱: ۷-۱۴).

وقتی خدا ما را در

مسیح می‌بیند،

ملاحظه می‌فرماید که

ما در محترم‌ترین

جامعه دنیا قرار داریم.

خدا ما را در «گروه

محرم» خود قرار داده است و برای این منظور، نقشه خود را به ما مکشوف فرموده است که طبق آن در مسیح ما و همه طبیعت سرانجام اتحاد زیبایی با یکدیگر خواهیم داشت. هنوز بر روی زمین زندگی می‌کنیم و در کمبودهای زندگی بر روی این سیاره سهیم هستیم. اما در مسیح سهم ما از «میراث» مقدسین (آیه ۱۱) به ما داده شده است. ما روح‌القدس را داریم که «بمعانۀ» جلال (آیات ۱۳ و ۱۴) است و «در جایهای آسمانی در مسیح عیسی» نشانیده شده‌ایم (۲: ۶). حرمت ما در مسیح هم به زمان حال مربوط می‌شود و هم به آینده. پولس درباره آن می‌فرماید که واقعیتی است مربوط به زمان حاضر ولی در عین حال آن را انتظاری عالی می‌داند. از آنجایی که خدا در مسیح ما را افرادی بسیار مخصوص می‌بیند به ما عزت و احترام بی‌همتایی هم داده است و به ما نقش بی‌نظیری عطا فرموده و ما را ملک خاص خود ساخته است.

خدا به ما حرمت بی‌مانندی بخشیده است.

پولس می‌فرماید که خدا به این نحو به ما حرمت بخشیده که

مکاشفۀ مخصوصی به ما عطا فرموده است.

۱... خدا آنچه را که منظور نظرش بود به جای آورد، نقشه نهان خود را که قبلاً در شخص مسیح تحقق یافته بود، با دانش و پیش بر ما آشکار ساخته است که وقت معین، نقشه او عملی شود و کلیۀ کائنات به همه چیزهایی که در آسمان و زمین هستند، تسخیر فرمان مسیح با هم جمع شوند. خدایی که همه چیز را طبق اراده و نقشه خود انجام می‌دهد، ما را انتخاب کرد تا از آن او بشویم، زیرا ما را از ازل بر طبق اراده خویش برگزیده بود.

(افسیان ۹: ۱-۱۲ ترجمه جدید)
ما کسانی هستیم که خدا تصمیم گرفته است «بسر ارا خود» را بر آنها مکشوف سازد. خدا ما را وارد نقشه خود فرموده است. نقشه‌ای که حتی فرشتگان «مشتاق هستند» در آنها نظر کنند» (اول پطرس ۱: ۱۲). وارث و سرزیر (Warren Wiersbe) می‌نویسد:

کلمه «سر» هیچ ربطی به چیزهای ترسناک ندارد بلکه مقصود از آن «سری مقدس» می‌باشد که زمانی مخفی بود ولی حالا به قوم خدا مکشوف گردیده است. «سر ایمانداران جزو «گروه محرم» خدا هستیم. می‌توانیم در این سر شریک باشیم که روزی خدا همه چیز را در مسیح متحد خواهد ساخت... گناه، همه چیز را از هم می‌پاشد اما در مسیح، خدا همه چیز را با یکدیگر در نقطه اوج همه اعصار در یک جا جمع خواهد کرد (زوتند باشد انتشارات ویکتور، ص. ۲۱).

خدا به این نحو به ما حرمت بخشیده که ما را در نقشه

شگفت‌انگیز خود وارد ساخت. حتی ما را بر فرشتگان برتری داده است. وقتی خدا خودش و نقشه‌هایش را به ما مکشوف می‌ساخت، فرشتگان می‌بایست بطور غیر مستقیم از این امور اطلاع می‌یافتند. با اینکار، او ما را عضو «گروه محرم» خود ساخته و بعلاوه به ما اطمینان داده است که در برنامه الهی برای تاریخ، حضور ما ضرورت دارد.

ما ایمانداران جزو «گروه محرم» خدا هستیم.

خدا به ما نقش بی‌نظیری عطا کرده است.

افسیان ۱۲: ۱ می‌گوید که باید «جلال او از ما ستوده شود.» ما بطور خاصی باعث جلال خدا می‌شویم زیرا نشانه‌های پیروزی فیض او هستیم. هم در زمان حال و هم در آینده می‌توانیم برای حمد کردن خدا سرودی بخوانیم که حتی فرشتگان بی‌گناه هم نمی‌توانند بخوانند. در مکاشفه باب پنجم، ۲۴ پیر (که نماینده نجات یافتگان هستند) «سرودی جدید» برای عیسی مسیح می‌خوانند:

مستحق گرفتن کتاب و گشودن مهرهایش هستی؛ زیرا که ذبح شدی و مردمان را برای خدا به خون خود از هر قبیله و زبان و قوم و امت خریدی و ایشان را برای خدای ما پادشاهان و کهنه ساختی و بر زمین سلطنت خواهند کرده (مکاشفه ۵: ۹-۱۰).

سرود قدیمی «جانسن آنتن» (Johnson Outman) چنین است:

اما زمانی که سرود رهایی را بخوانیم،

فرشتگان با نهای خویش را خواهند بست، زیرا هرگز نخواهند دانست که نجات ما، چه و چدی را به ارمغان می آورد.

همین طور است. فرشتگان نمی دانند چه شادی و سروری بر اثر نجات به وجود می آید. آنها نمی توانند خدا را همانطور که ما حمد می گوئیم، به خاطر فیض اش حمد بگویند. ما به عنوان نجات یافتگان توسط خدا، نقش بی نظیری داریم.

ما بطور خاصی باعث جلال خدا می شویم زیرا تشناخه های پیروزی فیض او هستیم.

خدا ما را ملکه خاص خود ساخته است. خدا در مسیح به ما حرمت بخشیده است و ما را گنج مخصوص خود می داند. پولس درباره ما می فرماید که «ملک خاش» خدا هستیم (افسیان ۱: ۱۴). خدا بقدری ما ایمانداران به مسیح را مهم می داند که روح القدس را به ما عطا فرموده که بیعانه جلال ابدی او است. امروز سکونت روح القدس در ما پیش پرداخت خداست که به ما اطمینان می بخشد که در بهشت او سهیم خواهیم شد. پولس حقیقت فوق را به این نحو بیان می کند:

«... از ما که اول امیدوار به مسیح می بودیم، جلال او ستوده شود. و در وی شما نیز چون کلام راستی، یعنی شازت نجات خود را شنیدید، در وی چون ایمان آوردید، از روح قدوس وعده مختم شدید که بیعانه

میراث ما است برای فدای آن ملکه خاص او، تا جلال او ستوده شود» (افسیان ۱: ۱۴-۱۳). ما بی نظیر هستیم زیرا در بار به خدا تعلق یافته ایم - یکبار از طریق خلقت و بار دیگر از طریق رهایی. این حقیقت را با این داستان می توان توضیح داد. پسر بچه ای، قایق کوچکی ساخت و آن را در برکه انداخت، اما جریان آب باعث شد که قایق را گم کند. پسرک با ناامیدی گریه کرد اما چند هفته بعد قایق را که ساخته بود در مغازه ای که در آن اجناس به صورت گرو برداشته می شد، دید. پسرک بقدری به قایق خود علاقه مند بود که کارهای مختلفی انجام داد تا اینکه پول کافی برای خرید قایق به دست آورد. پس از خرید قایق، همچنان که به سوی منزل در حرکت بود، به قایق خود گفت: «قایق کوچک، تو دوبار به من تعلق یافته ای. یکبار تو را ساختم اما بعد گم کردم و بار دیگر تو را خریدم.» این است کاری که خدا برای ما کرده است.

ما بی نظیر هستیم زیرا دو بار به خدا تعلق یافتیم - یکبار از طریق خلقت و بار دیگر از طریق رهایی.

پولس در افسسیان ۲: ۴-۷ به جایگاه مخصوص ما اشاره می کند و آن را گنج بی نظیر و ابدی خدا می داند. وی می فرماید:

«لیکن خدا که در رحمانیت، دوستمند است؛ از حیثیت محبت عظیم خود که با ما نمود، ما را نیز که در خطایا مرده بودیم با مسیح زنده گردانید، زیرا که محض فیض

بدهیم.

جواب خدا

خدا جلال می یابد وقتی ما که به وسیله او به عنوان قوم خاص خدا حرمت یافته ایم، به فیض او پاسخ می دهیم و برای اینکار کلام او را می شنویم، او را در عبادت خود به تمامی دل حمد می گوئیم و از طریق زندگی خداپسندانه می خواهیم او را راضی بسازیم. بر عکس، به خدا توهین می شود وقتی افراد مورد توجه او نسبت به کلامش احترام کمی نشان می دهند و علاقه کمی به ستودن او دارند و اشتیاق آنها برای زندگی خداپسندانه کم است. چنین رفتاری این را برای خدا مشکل می سازد که به آرامی ما را هدایت کند و اطمینانی به ما ببخشد که آمیخته با شادی است و امیدوی زنده به ما عطا نماید.

هنگامی که نمی توانیم ببینیم خدا به ما حرمت بخشیده است او مقام ما را در مسیح تغییر نمی دهد. خدا همیشه این دید را در مورد ما خواهد داشت که برای این منظور جدا شده ایم که حرمت بی نظیری به ما بخشیده شود؛ درست همانطور که خوانده شده ایم تا نقشی بی نظیر داشته باشیم و انتخاب شده ایم تا ملک بی نظیر او باشیم. با این حال وقتی شروع کنیم که خودمان را آنطوری که او می بیند ببینیم، خدا کاری خواهد کرد که حقیقت حیرت انگیز مربوط به مقام ما در مسیح تبدیل به واقعیتی زنده در زندگی روزمره ما شود.

نجات یافته اید. و با او برخیزانید و در جاهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید. تا در عالم های آینده دولت بی نهایت فیض خود را به لطفی که بر ما در مسیح عیسی دارد ظاهر سازد.

ما باید نشانه مهم و ابدی حکمت، محبت و فیض خدا در مسیح باشیم. فعلی که «ظاهر ساختن» ترجمه شده است در واقع به معنی «نشان دادن» و «گواهی کردن» می باشد. (ملاحظه فرمایید که در رومیان ۲: ۱۵ و تیطس ۲: ۳ این کلمه چگونه به کار رفته است). تمام سایر موجودات ذی شعوری که خدا خلق کرده است یعنی فوج های ملائک و سایر موجودات بی گناهی که ممکن است در خلقت عظیم و پهناور خدا وجود داشته باشند، ما را به عنوان نشانه های مخصوص پیروزی خدا خواهند دید؛ یعنی نشانه های پیروزی فیض او. وقتی آنها در طول ابدیت شاهد مهربانی خدا نسبت به ما باشند، انگشت به دهان خواهند ماند.

جواب ما

- دانستن اینکه خدا از طریق مکاشفه خاص به ما توجه نشان داده است باید موجب گردد که به خاطر وجود کتاب مقدس سپاسگزار باشیم و همین امر به ما کمک کند که در فراگیری کتاب مقدس پشتکار داشته باشیم.
- دانستن اینکه ما نجات یافته ایم تا اینکه «جلال او ستوده شود»، باید برای ما انگیزه ای ایجاد کند تا خدا را عبادت و حمد کنیم و او را بستانیم.
- دانستن اینکه ما ملکه خاص خدا هستیم زیرا «دو بار» به او تعلق یافته ایم، باید موجب گردد تا از طریق زندگی خداپسندانه شکرگزار بودن خود را نشان

به شایستگی مقام خود در مسیح، زندگی کنید

با استفاده از رساله به افسسیان به عنوان راهنمای خود، به سؤال «خدا درباره ما چه فکری دارد؟» پاسخ دادیم و ملاحظه کردیم که مقام ما در مسیح نظر خدا را درباره ما مشخص می‌کند. چون در مسیح انتخاب شده‌ایم، نجات یافته‌ایم، به فرزندی خدا قبول شده و حرمت یافته‌ایم، خدا ما را به عنوان بخشی از قلمرو آسمانی می‌بیند. اما به این امر چگونه باید جواب داد؟ قبل از همه، این امر باید قلب ما را پُر از شکرگزاری بسازد. همچنین باید موجب شود که شادی عمیقی بر قلب ما حاکم شود و زندگی روزمره ما را پُر سازد. باید امتیاز بزرگ یکی شدن با پسر خدا، تمام جوانب زندگی ما را فرا بگیرد. در عین حال، قلب ما باید از امید پُر شود و این در حالی است که با اشیای در انتظار تحقق پُر جلال تمام آن چیزهایی هستیم که در مسیح برای ما آغاز شده است.

با این حال، این آخر کار نیست زیرا در کنار اینها باید مسئولیت رفتاری را قبول کنیم که الگوی آن خداست و مقام ما در مسیح آن را ایجاب می‌کند. چون در مسیح هستیم باید برای او زندگی کنیم و رشد نماییم تا مرتباً شباهت ما به او بیشتر شود.

چون در مسیح هستیم باید جرات و شجاعت ما به او بیشتر شود.

ولی چطور این کار را انجام دهیم؟ باز هم رساله به افسسیان به کمک ما می‌آید. سه باب اول این رساله تعلیمی هستند و تعلیم می‌دهند که مقصود از «در مسیح بودن» چیست. با این حال از لحن سه باب آخر که در آنها نتیجه‌گیری می‌شود، چنین بر می‌آید که عملی هستند، یعنی به ما می‌گویند چطور زندگی کنیم تا مناسب مقام ما در مسیح باشد. اجازه بفرمایید نگاه کوتاهی به افسسیان بابهای ۴-۶ بیاندازیم و ببینیم حال که پولس می‌فرماید اعضای قلمرو آسمانی هستیم، چطور باید زندگی کنیم.

■ به شایستگی مقام خود زندگی کنید

(۱:۴-۳). طوری زندگی کنید که در خور یکی شدن شما با مسیح باشد و بدین منظور قروتن، سهریان، صبور، پُر از محبت و با یکدیگر در اتحاد باشید.

■ از عطایای روحانی خود استفاده کنید

(۷:۴-۱۶). توانایی‌هایی را که مسیح به شما بخشیده است باید در کلیسا به کار ببرید.

■ زندگی سابق را کنار بگذارید (۱۷:۴-۱۹). روش بیهوده شیطان را برای زندگی رد کنید.

■ حیات تازه را بپوشید (۴:۲۰-۲۴). تصمیم بگیرید طوری زندگی کنید که با مقام شما در مسیح هماهنگی داشته باشد.

■ به دیگران محبت کنید (۵:۲). باید همانطور که مسیح کلیسا را محبت نمود ما هم طوری دیگران را محبت نماییم که حاضر باشیم جان خود را فدای آنها کنیم.

■ از انسانهای شریک دوری کنید (۵:۵-۷).

تصاویری از مقام ما در مسیح

عهد جدید مفهوم در مسیح بودن را از طریق به کار بردن استعاره‌ها و تصاویر متعدد به تصویر می‌کشد. نگاه کوتاهی به این تصاویر به ما کمک خواهد کرد تا بیشتر به تحسین شگفتی‌های مربوط به مقام خود در مسیح بردازیم.

تنو و بلن. پولس رسول درباره ایمانداران صحبت می‌کرد وقتی که فرمود:

«و همه چیز را زیر پایهای او نهاد و او را سر همه چیز به کلیسا داد، که بدن اوست یعنی پُری او که همه را در همه پُر می‌سازد» (افسسیان ۲:۲۰-۲۳).

پولس در اینجا درباره ارتباط بین مسیح و کلیسا سخن می‌گوید. بدن و سر آن، یک واحد را تشکیل می‌دهند. به همین ترتیب هم ایمانداران و مسیح با هم یکی هستند. و اعضای بدن همه به یک اندازه با سر ارتباط دارند و نمی‌توانند جدای از سر عمل کنند. ما هم که اعضای بدن مسیح هستیم طوری به او پیوسته‌ایم که نمی‌توانیم از وی جدا شویم. آنچه او می‌فرماید انجام می‌دهیم. به علاوه هر وقت عضوی از بدن درد می‌کشد همه اعضا درد می‌کشند.

تاک و شاخه‌ها. ارتباط ایماندار با مسیح مثل ارتباط شاخه با تکی است که موجب رشد شاخه می‌گردد:

«من تاک هستم و شما شاخه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد زیرا که جدا از من هیچ نمی‌توانید کرد» (یوحنا ۱۵:۵).

شاخه از تاک پدید می‌آید و مواد غذایی خود را از آن دریافت می‌کند. اگر تاک نیاشد، شاخه بسرعت خشک

هفت «یا هم» برای ما مسیحیان:

- ۱- با مسیح مصلوب شده‌ایم (غلاطیان ۲:۲۰).
 - ۲- با مسیح مرده‌ایم (کولسیان ۲:۲۰).
 - ۳- با مسیح مدفون شده‌ایم (رومان ۴:۶).
 - ۴- با مسیح زنده شده‌ایم (افسیسیان ۵:۲).
 - ۵- با مسیح برخیزانیده شده‌ایم (کولسیان ۱:۳).
 - ۶- یا هم با مسیح رنج می‌کشیم (رومان ۱۷:۸).
 - ۷- با مسیح جلال می‌یابیم (رومان ۱۷:۸).
- ل. اچ. استرانگ

شبان، راهنا و محافظ گوسفندان است - کسی است که گوسفندان را به طرف آب، چراگاه و آغل امن هدایت می‌کند. مسیح به عنوان شبان ما از ما که گوسفندان هستیم مواظبت و مراقبت می‌نماید. ما جزو گله او هستیم.

عروس و داماد. پولس رسول اظهار می‌دارد که رابطه ما با مسیح مانند رابطه عروس و داماد است. در افسسیان ۲۵:۵ و ۲۷ پولس می‌فرماید:

وای شوهران زنان خود را محبت نمایند، چنانکه مسیح هم کلیسا را محبت نمود و خویش را برای آن داد ... تا کلیسای مجید را به نزد خود حاضر سازد ... تا مقدس و بی‌عیب باشد.

ما برگزیدگان او هستیم یعنی عروس برگزیده او هستیم. به همین دلیل، حقیقت اتحاد زن و شوهر که موجب می‌گردد با هم یک تن بشوند در مورد ارتباط ما با خداوندمان عیسی

مسیح در ما

تا به حال درباره‌ی مقام ایماندار در مسیح سخن می‌گفتیم. بدیم که در اتحاد با مسیح هستیم و با او در مرگ، مدفون دین، قیام او از مرگ و جلال یافتن وی ریک هستیم. اما این فقط بخشی از استان است زیرا کتاب مقدس علاوه بر طالب فوق تعلیم می‌دهد که مسیح در ا ساکن است. پولس رسول به توضیح رباره این جنبه از رابطه ی پر برکت ما با مسیح می‌پردازد و می‌فرماید: «با مسیح مصلوب شده‌ام ولی زندگی می‌کنم، بکن نه من بعد از این، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند» (غلاطیان ۲:۲۰). به این ترتیب می‌توانیم رابطه کامل خود با خداوندمان عیسی مسیح را به وسیله نموداری که ملاحظه می‌فرمایید و در آن سه دایره وجود ارد نشان دهیم. این رابطه مخصوص رای تمام ایمانداران است زیرا پولس سرای کلیسای افسس اینطور دعا می‌کند: «تا مسیح به وساطت ایمان در لهای شما ساکن شود» (۱۷:۳). به علاوه پولس درباره‌ی بزی که اکنون مکشوف شده است به کولسیان فرمود: «مسیح در شما و امید جلال است» (۲۷:۱). همچنین مسیح ین جنبه از رابطه خود را با ما زمانی ذکر فرمود که به پدر فرد دها کرده از این عبارت استفاده کرد: «من در ایشان» (یوحنا ۱۷:۲۳ و ۲۶).

ما در مسیح هستیم و مسیح در ماست. این

می‌شود و از بین می‌رود. ارتباط ما با مسیح مثل ارتباط شاخه با تاک است. ما در او خلق شده‌ایم، در او تقذیه می‌شویم و در او میوه می‌آوریم. جدای از او حیات نداریم.

سنگ زاویه و عمارت. ایمانداران عمارت هستند و مسیح سنگ زاویه است.

... بر بنیاد انبیا و رسولان بنا شده‌اند که خود عیسی مسیح سنگ زاویه است. که در وی تمامی عمارت با هم مرتب شده به هیكل مقدس در خداوند نمو می‌کنند (السیان ۲:۶-۲۱).

یک آجر تنها، هدف یا مفهومی ندارد ولی وقتی در جای خود در ساختمان قرار می‌گیرد، همراه با سایر آجرها که ساختمان را می‌سازند دارای جای مشخص و هدف می‌شود. به علاوه تمام آجرها نسبت به سنگ زاویه است که در کنار هم قرار می‌گیرند و معنی پیدا می‌کنند. وقتی آجرها طوری قرار داده می‌شوند که با سنگ زاویه هماهنگی پیدا می‌کنند دیوارها محکم و راست می‌گردند.

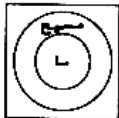
همه ما بخشی از یک عمارت هستیم که عبارتست از کلیسا. مسیح سنگ زاویه است. او همان کسی است که این ساختمان را شر پا نگاه می‌دارد و به هر آجر یا به عبارتی به هر ایماندار، هویت مستقل و ارزش می‌بخشد.

شبان و گوسفندان. ما همانطور که گله گوسفندان یا شبان خود ارتباط دارد، با مسیح ارتباط داریم. مسیح رابطه خود را با گوسفندان چنین بیان می‌کند:

«من شبان نیکو هستم و خاصان خود را می‌شناسم ... گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند و من آنها را می‌شناسم و مرا متابعت می‌کنند» (یوحنا ۱۰:۱۴)

صادق است (افسیسیان ۵:۳۱-۳۲).

- اتحاد ما با مسیح چنین است:**
- **عضوی است.** ما اعضای مسیح و عضو بدن او هستیم (اول قرنتیان ۱۲:۲۷ و افسسیان ۵:۳۰).
 - **حیاتی است.** زندگی ما تحت تسلط مسیح است که در ما ساکن می‌باشد (غلاطیان ۲:۲۰ و کولسیان ۳:۳-۴).
 - **روحانی است.** روح القدس متشا و پدیدآورنده اتحاد ما است (رومان ۸:۹-۱۰).
 - **دائمی است.** از اتحاد ما هرگز کاسته نمی‌شود و این اتحاد هیچوقت از بین نمی‌رود.
 - **اسرارآمیز است.** اتحاد با مسیح تا دوره کلیسای عهد جدید ناشناخته بود (افسیسیان ۳۲:۵ و کولسیان ۲۷:۱).

فرمول، بیان کننده عمق و غنای ارتباط ما با مسیح است و به ما هویت، اطمینان، امید و انگیزه‌ای هیجان‌انگیز برای داشتن زندگی مقدس می‌بخشد.

درباره خدا چطور فکر می‌کنید؟

دیدیم که پاسخ سؤال «خدا اکنون درباره من چه فکری دارد؟» به پاسخ ما به سؤال دیگری بستگی دارد که عبارتست از «شما درباره خدا که در شخص پسر خود عیسی مسیح خود را مکشوف فرموده است، چطور فکر می‌کنید؟»

در این کتابچه ما به این نکته اشاره کردیم که اگر به مسیح به عنوان نجات دهنده خود ایمان آورده‌اید، عضوی از ملکوت خدا شده‌اید. شما شهروند آسمان و عضوی از خانواده خدا هستید. خدا اکنون شما را به عنوان فرزند خود می‌بیند. شما وظیفه دارید به شایستگی نام جدید و مقام خود زندگی کنید. چطور زندگی می‌کنید؟ آیا با در نظر گرفتن اینکه به مسیح تعلق دارید، رفتاری شایسته از خود نشان می‌دهید؟ آیا مثل شهروند آسمان زندگی می‌کنید؟ آیا بطور مرتب در زندگی مسیحی خود رشد می‌کنید؟ اگر اینطور نیست کارهایی هست که باید انجام دهید. قصور خود را اعتراف کنید و از خدا بخواهید شما را ببخشد. سپس به روح القدس اتکا نمایید تا به شما کمک کند در اطاعت رشد کنید.

اما اگر تا به حال مسیح را به عنوان نجات دهنده خود نپذیرفته باشید چه؟ در این صورت خدا فکر می‌کند که شما: O «هنوز در گناهان خود هستید» (یوحنا ۸: ۲۱ و ۲۲). O «در خطایا و گناهان خود مرده هستید» (افسیسیان ۲: ۱). O «با خدا بیگانه هستید» (کولسیان ۱: ۲۱).

زندگی‌های تغییر یافته

برخی از مسیحیان اهمیتی برای این قائل نیستند که درباره مقام خود در مسیح تعلیماتی بشنوند. زیرا فکر می‌کنند این تعلیمات از نظر عملی ارزش کمی دارند. ما با این طرز فکر موافق نیستیم! در این کتابچه سعی کردیم نشان دهیم که هر جنبه‌ای از مقام ما در مسیح، به حقیقتی مربوط است که جنبه عملی دارد.

اجازه بفرمایید ببینیم چگونه زندگی همه نفر که از مفهوم

ر مسیح بودن درک بهتری یافتند تغییر پیدا کرد. **تقریباً بیشتر در مورد خود، مردی که خیلی مایوس بود،** یکی از مشاوران گروه ما مراجعه کرد. این فرد اظهار داشت با اینکه به مسیح ایمان آورده است و در جلسات نیسای خوبی شرکت می‌کند، هنوز هم گهگاه در نوشیدن شروب زیاده روی می‌کند. می‌گفت خودش را بی‌ارزش می‌داند و نمی‌تواند همسر و فرزندانش را به دلیل اینکه او را ترک کرده‌اند سرزنش نماید. می‌خواست مردم او را قبول کنند اما احساس می‌کرد لیاقت دوست شدن با کسی را ندارد. ر خودش را در یک دور باطل می‌دید زیرا مشروب خوردن ر ناشی از احساس طرد شدن بود و احساس طرد شدن بود اعث می‌شد به طرف بطری مشروب هدایت شود.

مشاور ما پس از اینکه اطمینان حاصل کرد این فرد از مفهوم نجات درک صحیحی دارد باب اول افسسیان را برای ر خواند و او را از حقایق اساسی‌ای که ما در این کتاب آنها مورد بحث قرار دادیم مطلع ساخت. امروز این شخص از رفتن به کلیسا لذت می‌برد، دوستان

O «با او دشمن هستید» (کولسیان ۱: ۲۱). اگر چنین است پس تکلیف شما چه می‌شود؟ با اعتراف به گناه خود و اینکه نمی‌توانید خود را نجات دهید عیسی مسیح را دعوت کنید که وارد زندگی شما شود. به او ایمان بیاورید و بخواهید شما را نجات دهد. کتاب مقدس می‌فرماید: **و اما به آن کسانی که او را قبول کردند قدرت داد تا فرزندان خدا گردند، یعنی به هر که به اسم او ایمان آورده» (یوحنا ۱: ۱۲).**

ایمانداری پیدا کرده و اکنون بیش از یک سال است که عادت زشت خود را ترک نموده است. این مرد می‌گوید حرکت او به سوی پیروزی از زمانی آغاز گردید که فهمید در مسیح از چه ثروت‌هایی برخوردار است.

پیروزی بر گناه. یک واعظ مشهور مسیحی می‌گفت مرد جوانی پس از یکی از جلسات به نزد او آمد و خواست که با هم برای گناه عذاب‌آوری که در زندگی او وجود داشت دعا کنند. واعظ از او سؤال کرد که آیا قبلاً خودش برای این موضوع دعا کرده و مرد جوان هم جواب داد: «بله، البته». واعظ دوباره سؤال نمود: «آیا با دیگران برای این گناه دعا کرده‌ای؟» باز پاسخ مثبت بود. سپس گفت: «فکر نمی‌کنم با شما دعا کنم. در عوض می‌خواهم بفهمم وقتی شما نجات یافتید چه اتفاقی افتاد.» واعظ نظر مرد جوان را به افسوسیان باب اول و رومیان باب ششم جلب کرد و گفت در مسیح بودن به این معنی است که هم اکنون ما شهروند آسمان هستیم و همانطور که مسیح برای گناه مُرد ما هم مُرده‌ایم و باید این را به عنوان یک حقیقت قبول کنیم.

چوت عیسی جبر قدرت گناه پیروز شد.
شما هم صحبت‌خواهید خود را چه عنوان شریک پیروز او ببینید.

سپس واعظ به مرد جوان گفت: «هر وقت وسوسه می‌شوید، به خودتان یادآوری کنید که از دید خدا چه کسی هستید. اینکار به شما کمک خواهد کرد تا ببینید چقدر ناشایست است که زندگی در گناه را ادامه بدهید. سپس به

۴۴

یاد آورید که چون عیسی بر قدرت گناه پیروز شد، شما هم می‌توانید خود را به عنوان شریک پیروز او ببینید.» چند هفته بعد مرد جوان بازگشت و بسیار متبسم و از پیروزی خود هیجان‌زده بود.

هاتلن در مسیح. زن جوانی که در خوانندگی توانایی قابل ملاحظه‌ای داشت، وقتی فهمید که زندگی او به هیچ وجه با سرودهای روحانی‌ای که می‌خواند هماهنگی ندارد، بشدت ناراحت شد. تکثیر، نافرمانی و خودمجویی بر زندگی او حاکم بود. این زن در کودکی به مسیح ایمان آورده و از کتاب مقدس به خوبی تعلیم دیده بود. او دقیقاً می‌دانست که وقتی کسی در مورد ثروت‌های ما در مسیح صحبت می‌کند مقصودش چیست و خیلی خوب می‌دانست که فرق بین مقام یک مسیحی و عملکرد او چه می‌باشد. با این حال می‌دانست یک جای کار عیب دارد.

یک روز موعظه‌ای شنید که درباره‌ی این سخنان عیسی بود: «من تاک هستم و شما شاخه‌ها. آنکه در من می‌ماند و من در او، میوه بسیار می‌آورد» (یوحنا ۱۵: ۵). با اینکه می‌دانست در مسیح است، ولی اهمیت زیادی برای این حقیقت قائل نبود. اکنون علت را فهمیده بود. این زن در مسیح نمانده بود. از ثروت‌های مربوط به مقام خود در مسیح استفاده نکرده بود، زیرا کلام او را بررسی نکرده و از ارتباط نزدیکی با مسیح برخوردار نشده بود. وقتی آگاهی خود را از مقام خود در مسیح با مشارکت نزدیک با مسیح توأم ساخت بتدریج قدرت او را در زندگی خویش احساس نمود و این امر خود به خود باعث گردید که شروع به ثمر آوردن کند. در مسیح ما به عنوان قوم خاص خدا انتخاب شده و از

۴۵

گناه و عواقب آن نجات یافته و به عنوان وارثانی که ارث کامل می‌برند در خانواده‌ی خدا پذیرفته شده‌ایم و به عنوان گنج مخصوص او حرمت یافته‌ایم. این است مقام یا جایگاه ما. ولی این تصویر کامل نیست! وطن ما در آسمان است اما هنوز روی این کره‌ی خاکی زندگی می‌کنیم. ما کامل شده‌ایم اما گناهکارانی هستیم که در بدنه‌های ناکامل زندگی می‌کنیم. در مورد امور دنیوی نگران می‌شویم، در حالی که میراث ما در آسمان است. حتی با اینکه خدا ما را بطرزی خاص حرمت بخشیده است، طالب احترام از دیگران هستیم. به عبارت دیگر، وضعیت و یا طرز عمل ما هنوز با مقام یا به عبارتی با جایگاه ما هماهنگ نیست. به عنوان مسیحی، هدف ما این است که این دو را در یک جا جمع کنیم. یعنی مطابق مقام خود عمل نماییم. برای این منظور لازم است هر روز به خود یادآوری کنیم که چه ثروت‌هایی در مسیح داریم و بعد هم با رفتن به حضور او در او بمانیم.

۴۶